

Str. 10. a. सोम्यं मधु « libaminis dulcedo »; vgl. XIX. 9.

c. Die Scholien : धामभिस् = तेजोभिस्. Ueber मित्र s. zu II. 3. 1. a.

Str. 11. c. सेम्म; vgl. XVI. 5. Lassen, *Anthol.* S. 100. Z. 11. Pân. VI. 1. 134.

Str. 12. Die Scholien : ऋषीर्गतिमतीः । अरुति गच्छतीत्यरुष्यो वडवाः । हरितो कर्तुं रथाव्रठं पुरुषं नेतुं समर्थाः । रोहितो रोहिच्यब्दाभिधेया वडवाः । Rosen : Conf. *Nigh.* I. 15, ubi रोहितस् « equi rubentes » vehiculum Agni proprium esse dicuntur. Vgl. XCIV. 10. यदयुक्त्या ऋषा रोहिता रथे वातव्रता « quum jungeres fulvos rubicundos equos currui, venti instar veloces » Man bemerke, dass hier nur von zwei Pferden die Rede ist, und dass diese nicht Stuten sind.

HYMNE XV.

(Str. 3, 9. = *Vāg'as. Samh.* XXVI. 21, 22. Str. 5. = *Sāmav.* I. 3. 4. 7.)

Rosen : Hymnus in *Ritues*, cum quibus aliae consociantur divinitates, Indras nimirum, *Marutes*, *Trasb̄tris*, *Mitras* et *Varunas*, *Dravinodās*, *Açvini* et *Agnis*.

Str. 1. a. पिब ऋतुना. Ueber diesen Hiatus s. S. 356. und vgl. XXIII. 24 : इन्द्रो विद्यात्सह ऋषिभिः (l. सहर्षिभिः) ।

c. Die Scholien : तदोक्सस्तद्विवासाः । सर्वत्र वडदरस्थायिन इत्यर्थः ।

Str. 2. b. Die Scholien : पोत्रात्पोतृसंबन्धिपात्रात्, Rosen : « bibite e sacerdotis vase ». Vgl. नेष्ट्र Str. 9. — Ueber पुनीतन s. zu XIII. 12.

Str. 3. b. ग्रावस्, der Vocativ (s. zu II. 3. 2. b. und III. 2. 3.) von ग्रावन् und dieses von ग्रा (XXII. 10. LXI. 8.) « mulier, uxor ». Jāśka, *Nir.* III. 21., leitet ग्रा von गम् her : गच्छत्येनास् « eas ine-runt ». Rosen möchte es lieber auf तन् zurückführen, wie γυνή auf ΓΕΝ, γεινομαι, γίγνομαι.